

شایعه، بیماری مسری و واگیر

فضای مجازی نقش بسیار مهمی در رواج شایعات و انتشار آن در جامعه دارد.

این روزها نان کسانی که با توسل به روش های مختلف و در قالب کانال ها و گروه ها رواج شایعه را عهده دار هستند بدجوری تو روغن است. برای اوج گیری شایعات و ادامه دار شدن آن ها ، نقش مدیران ترسو و علاقه مندان به میز مدیریت بسیار تأثیرکننده می باشد.

مدیری که ادامه حیات مدیریتی اش را در سایه شایعات و محبت و عنایت سازندگان شایعه و گردانندگان عرضه و پخش و انتشار آن می جویند بهتر است که زودتر عرصه مدیریت را ترک بکنند تا با روی کار آمدن مدیرانی نترس ، باج نده و معتقد به شفافیت از غبار آلود شدن هر چه بیشتر فضا و جامعه ممانعت بکنند.

وقتی گرد و غبار شایعات در سطح جامعه بلند می شود افق حقیقت در هاله ای از ابهام قرار می گیرد. شایعات به مانند یک بیماری مسری و واگیر همه جا را فرا گرفته و قدرت انتخاب و تصمیم را از خیلی ها سلب می کند.

کسانی که خود را در خدمتگزاری به جامعه در صف مقدم می پندارند و آن هایی که فعالیت رسانه ای را افتخاری بس بزرگ قلمداد می نمایند موقعی می توانند این ادعا را به اثبات برسانند که از دامن زدن به شایعات خودداری نمایند و تلاش برای خشکاندن ریشه های شایعه سازی را در دستور کار قرار بدهند.

اگر می خواهیم با حاکم کردن آرامش در جامعه حرکت رو به جلو آن را شتاب ببخشیم و چرخ های آن را روغن کاری کنیم جز بیان واقعیت ها و سینه زدن در زیر لوای حقیقت کار دیگری نباید داشته باشیم.

باید بدانیم در جاده ای که برای رسیدن به مقصد در پیش رو داریم اگر دید نباشد یا حرکت انجام نمی گیرد و یا خطر تصادف و سقوط می تواند تهدید کننده باشد. با جلوگیری از فعالیت شایعه سازان مسیر حرکت رو به جلو را با دید کافی و کامل آماده نمائیم.